

ANDREI PIPPIDI

Biografie și lucrări

Andrei Pippidi (născut 1948) este profesor emerit al Universității din București și membru corespondent al Academiei Române.

Este absolvent al Facultății de Istorie din cadrul Universității din București și deține un doctorat la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca (1981) și un altul la Universitatea Oxford (1986).

Andrei Pippidi este specializat în istoria Sud-Estului european în sec. XV-XIX, istoria românilor în Evul Mediu, istoria culturală și politică a României, monumentele istorice românești și în istoria relațiilor dintre Sud-Est și Occident. Este fiul istoricului Dionisie M. Pippidi și nepotul lui Nicolae Iorga. Este editor al operei bunicului său, cu cea mai recentă publicație fiind premiera Nicolae Iorga. *Jurnalul ultimilor ani: 1938-1940 inedit* (2019), prefață și note de Andrei Pippidi.

Andrei Pippidi a contribuit atât la elaborarea Raportului Elie Wiesel privitor la participarea României la Holocaust, cât și la elaborarea Raportul Tismăneanu, pe baza căruia a fost condamnat regimului comunist din România.

Andrei Pippidi a fost Visiting Fellow la Collegium Budapest (1995), Visiting Professor la Universitatea din Amsterdam (1996) și Visiting Professor la Central European University (1999). Tot acolo, din 2000 este membru în consiliul științific al departamentului de Studii Medievale. În 1996 și în 2001 a fost director de studii asociat la Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales din Paris.

Andrei Pippidi a primit mai multe distincții în România și străinătate, printre care Ordinul Artelor și Literelor în grad de Cavaler (Franța) și premiul Danubius (Austria).

Printre cărțile sale se numără:

- *Pippidi, Andrei (1974), Contribuții la studiul legilor războiului în evul mediu, București: Editura militară*
- *Pippidi, Andrei (1980), Hommes et idées du Sud Est européen à l'aube de l'âge moderne, București/Paris: Editura Academiei/Ed. du C.N.R.S.*
- *Pippidi, Andrei (1983), Tradiția politică bizantină în țările române în secolele XVI-XVIII, București: Editura Academiei Republicii Socialiste România*
- *Pippidi, Andrei (1987), Mihai Viteazul în arta epocii sale, Cluj-Napoca: Editura Dacia*
- *Pippidi, Andrei (1994), România regilor, București: Editura Litera*
- *Pippidi, Andrei (1995), Rezerva de speranță, București: Editura Staff*
- *Pippidi, Andrei (2000), Despre statui și morminte. Pentru o teorie a istoriei simbolice, Iași: Editura Polirom*
- *Pippidi, Andrei (2001), Tradiția politică bizantină în țările române. În secolele XVI-XVIII, Ediție revăzută și adăugită, București: Ed. Corint*

- *Pippidi, Andrei (2002), București. Istorie și urbanism, Colecția București care au fost, Iași: Editura Do-MinoR, p. 9738590183*
- *Pippidi, Andrei (2006), Byzantins, Ottomans, Roumains. Le Sud-Est européen entre l'héritage impérial et les influences occidentales, Paris: Honoré Champion,*
- *Pippidi, Andrei (2012), Case și oameni din București, Ediția a II-a, Vol. 1, București: Editura Humanitas*
- *Pippidi, Andrei (2012), Case și oameni din București, Ediția a II-a, Vol. 2, București: Editura Humanitas*
- *Pippidi, Andrei (2012), Visions of the Ottoman World in Renaissance Europe, Londra: Hurst, <https://academic.oup.com/book/25511>*